

Forhistoriske kulturers relationer til astronomi

I fortiden uden gadelys kunne alle følge med i, hvordan stjernehimlen ændrede udseende efter årstiden. Stjernehimlen, Solens og Månens gang blev både brugt til geografisk orientering, tidskontrol og aktiviteter, der skulle sikre overlevelse. Megalitanlæg blev opført for at udpege opgange for vigtige himmelobjekter. Men pga. jordaksens præcession blev nogle revet ned og genopført for at fastholde sigtet til vigtige stjerners opgange.

Dramatiske klimaændringer for 12-13.000 år siden ændrede udviklingen i den "frugtbare halvmåne" og udløste i de efterfølgende 5-6.000 returmigrationer til det dengang grønne Sahara, og deres astronomiske viden fulgte med.

Da Sahara atter tørrede ud, blev deres viden bragt med til Nildalen og medvirkede til en 3.000-årig ægyptisk, dynastisk kulturs succes.

7-dags ugen er også skabt i Mellemøsten af den begavede sumeriske kultur. Er den også astronomisk relateret eller har vores hjerne blot en begrænsning i at overskue en mængde eller tidsrum? Er der relationer til astronomi-religiøse forhold, og hvordan opstod ugedagenes navne og deres rækkefølge? Måske ligger der indirekte et vidnesbyrd om, at 24-timers inddeling er ældre end beskrevet.

